

WC - Lokálka

1. Za chvíli noc bude dnem, procházím svým záchodem,
možná, že dnes přijde on - můj neznámý,
mísy bílé jako sníh, lesklá čísla na dveřích
jsou mi svědkem, že se snad utrápím.
- R: Nevadí, nevadí, přece příroda si sama poradí,
co je tenhle městskej záchod záchodem,
neviděl ženu postrelenú Amorem.
2. Až přijde unaven z cest, dám mu klíček s číslem šest,
na šestce je vždycky papír, tam je ráj,
myšlenky můj dostávají' tvar, když pucuju pisoár,
jak ten kvítek na stráni usychám.
- R: Nevadí, nevadí, jenom práce rány v srdci zahladí,
vyfasuju si teď kilo šampónu,
budu čistit madla vod splachovadla, budu snít.
3. Veliký můj úlek byl, když se on k nám přiřítíl,
byl jak stěna, v očích výraz prosebný,
vše je pozdě, cítím už: neudržel to ten muž,
tvář mu polil ruměnec a byl můj.
- R: Nevadí, nevadí, moje valcha si s tím hravě poradí,
co jsou proti naší lásce kalhoty,
nic neznamená, že si šplouch' i - kam? - do boty!